

[Miljøministeren.]

blevet påvist – og det skal man nok ikke tage for let – at der inden for en årrække vil opstå mangel på flere af de mest anvendte råstoffer: ler, grus og sten, og hvis ikke der sker en samfundsmæssig styring af råstofindvindingen i de kommende år og en rigtig anvendelse af råstofferne, så vil vi få mangel på dem. De øgede statslige og amtskommunale udgifter til planlægning og styring er på denne baggrund en uhyre beskedene investering i forhold til, at vi får orden på disse ting.

Så vil jeg gerne udtrykke ønsket om, at vi med de varianter, der lå i ordførernes bemærkninger, får et udvalgsarbejde, der både sagligt og fornuftigt når frem til et resultat, der sikrer en styring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af byggelov. (Foranstaltninger vedrørende råstofforbrug m. v.).

(Lovforslag nr. L 47. Fremsat 8/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg med henvisning til, hvad der blev sagt ved sidste førstebehandling af forslaget, give tilslutning til dette forslag, der er en ren konsekvens af det lovforslag om råstoffer, der lige har været til behandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Dette lovforslag er en følge af § 6 i lovforslag nr. L 60 om råstoffer, og jeg kan meddele ministeren, at § 6 i råstoflovforslaget er en af de paragraffer, jeg har kritiske bemærkninger om i mit materiale vedrørende forslag nr. L 60, råstofloven.

Lovforslaget er af den sædvanlige art for restriktive slags, der kommer fra socialdemokratiet. Lovforslaget er en tydelig markering af, at socialdemokratiet ønsker total statslig styring af alle funktioner i vort samfund.

Vi vil fra fremskridtspartiets side ikke gøre ministeren optimistisk med hensyn til vor stemme i denne sag, men ved forslagets videre behandling vil vi fremlægge saglige modargumenter.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil først henvise til de bemærkninger, jeg gjorde under den tidligere førstebehandling, Folketingstidende 1976–77, 1. samling, sp. 2805–2806. Dernæst vil jeg sige, at vores skepsis med hensyn til dette lovforslag ikke er blevet mindre i den tid, der er gået siden.

Vi vil meget klart understrege endnu en gang, at vi ikke vil være med til at udstede en blankocheck, der giver ministeren mulighed for at gennemføre en egentlig offentlig produktvurdering og produktkontrol. Vi vil heller ikke give ministeren en blankocheck, der gør det muligt for ham at gennemtvinge en obligatorisk varmemesteruddannelse. Vi er overbevist om, at de boligselskaber og andre, som ansætter varmemestre, med de høje energipriser har en tilstrækkelig motivation til at sikre, at de medarbejdere, de ansætter, har den tilstrækkelige, fornødne uddannelse.

Men som sagt vil vi gerne se på forslaget i udvalget og se, hvad det indebærer, inden vi afviser det totalt. Det er jo muligt, at vi har læst det med nogle forkerte briller; det vil jo vise sig under udvalgsarbejdet.

Grove (KF):

Vi kan ikke være med til at give boligministeren en blankohjemmel til at fastsætte regler for regulering og begrænsning af forbruget af råstoffer i byggeriet. Vi tror ikke, det er den rigtige vej, og vi tør i hvert fald ikke give en blankohjemmel til det.

Vedrørende den obligatoriske uddannelse af varmemestre, som der bliver lagt op til her, kan vi heller ikke gå med. Vi tror egentlig, det vil føre til en højere løn i stedet for besparelser på energien. Vi tror, at de varmemestre, vi har i dag, udfører deres job ganske glimrende. Derfor kan vi ikke være med.

Bollmann (CD):

Dette lovforslag er ligesom råstoflovforsla-